

KOMUNIKAT PRASOWY nr 93/23

Luksemburg, 8 czerwca 2023 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-50/21 | Prestige and Limousine

Ograniczenie liczby licencji na świadczenie usług wynajmu prywatnych samochodów osobowych z kierowcą w aglomeracji Barcelony jest sprzeczne z prawem Unii

Natomiast wymóg uzyskania licencji dodatkowej względem licencji przewidzianej na szczeblu krajowym może okazać się konieczny w celu prawidłowego zarządzania transportem, ruchem drogowym i przestrzenią publiczną oraz w celu ochrony środowiska

Spółka Prestige and Limousine S.L. (P&L) jest posiadaczem zezwoleń na świadczenie usługi wynajmu prywatnych samochodów osobowych z kierowcą („PHV”, z ang. „private hire vehicles”) na obszarze metropolitalnym Barcelony („OMB”). P&L zakwestionowała lokalne przepisy dotyczące usług PHV na całym OMB i wniosła o stwierdzenie ich nieważności przed wyższym trybunałem sprawiedliwości Katalonii. Po pierwsze, przepisy te wymagają od przedsiębiorstw posiadających już zezwolenie na świadczenie miejskich i międzymiastowych usług PHV w Hiszpanii uzyskania **dodatkowej licencji** w celu świadczenia usług PHV na OMB. Po drugie, **ograniczają liczbę licencji na świadczenie usług PHV** do jednej trzydziestej liczby licencji na świadczenie usług taksówkarskich wydanych dla tej aglomeracji.

Kilka tego typu sporów toczy się przed tym sądem krajowym. Piętnaście spółek, które świadczyły już usługi PHV na OMB, w tym przedsiębiorstwa powiązane z międzynarodowymi platformami internetowymi, uważa, że jedynym celem przyjęcia przepisów lokalnych było utrudnienie ich działalności, i to wyłącznie w celu ochrony interesów sektora taksówkarskiego.

Wyższy trybunał sprawiedliwości Katalonii powziął wątpliwości co do zgodności z przepisami prawa Unii zarówno ograniczenia nałożonego w odniesieniu do liczby zezwoleń na świadczenie usług PHV, jak i systemu „podwójnego zezwolenia”, któremu poddano owe usługi na OMB, które można by uznać za strategię zmierzającą do zminimalizowania konkurencji, jaką dla usług taksówkarskich stanowią usługi PHV. Sąd ten postanowił zatem zwrócić się w tej kwestii do Trybunału Sprawiedliwości.

W dzisiejszym wyroku **Trybunał w pierwszej kolejności stwierdził, że dwa środki przewidziane w przepisach krajowych nie wydają się przyznawać pomocy państwa przedsiębiorstwom świadczącym usługi taksówkarskie**. Nie wydaje się bowiem, by rozpatrywane przepisy lokalne wiązały się z zaangażowaniem zasobów państwowych, co stanowi jedną z kumulatywnych przesłanek wymaganych do tego, by dany środek można było uznać za pomoc państwa.

W drugiej kolejności Trybunał zauważył, że zarówno **wymóg uzyskania specjalnego dodatkowego zezwolenia, jak i ograniczenie liczby licencji stanowią ograniczenia wykonywania swobody przedsiębiorczości**, ponieważ pierwsze z nich **skutecznie ogranicza dostęp do rynku dla każdego nowego podmiotu gospodarczego**, a drugie – **ogranicza liczbę podmiotów świadczących usługi PHV mających siedzibę na OMB**.

Trybunał następnie zbadał, **czy te ograniczenia** swobody przedsiębiorczości **są uzasadnione** nadrzędnym względem interesu ogólnego, i czy są odpowiednie do zagwarantowania w sposób spójny i konsekwentny realizacji zamierzonego celu, nie wykraczając poza to, co jest niezbędne do jego osiągnięcia (**zasada proporcjonalności**).

O ile cele **prawidłowego zarządzania transportem, ruchem drogowym i przestrzenią publiczną aglomeracji**, jak również cel **ochrony środowiska** mogą stanowić **nadrzędne względy interesu ogólnego**, o tyle cel polegający na **zapewnieniu rentowności usług taksówkarskich** należy uznać za pobudkę **o charakterze czysto gospodarczym**, który nie może stanowić nadrzędnego względu interesu ogólnego.

Jeśli chodzi o **proporcjonalność dwóch środków**, Trybunał stwierdził, że **wymóg uzyskania uprzedniego zezwolenia można uznać za konieczny** do osiągnięcia celów prawidłowego zarządzania transportem, ruchem drogowym i przestrzenią publiczną oraz celu ochrony środowiska. Jednakże to specjalne zezwolenie **musi opierać się na obiektywnych**, niedyskryminacyjnych i z góry znanych **kryteriach, które wykluczają wszelką arbitralność, i które nie przewidują powtórzenia weryfikacji już przeprowadzonych** w ramach krajowej procedury wydawania zezwoleń, ale **odpowiadają szczególnym potrzebom OMB**.

Trybunał podkreślił, że **ograniczenie liczby licencji na świadczenie usług PHV do jednej trzydziestej liczby licencji na świadczenie usług taksówkarskich nie wydaje się odpowiednie do zapewnienia realizacji celów** prawidłowego zarządzania transportem, ruchem drogowym i przestrzenią publiczną, jak również celu ochrony środowiska. W istocie, przed Trybunałem nie zostały podważone **argumenty przemawiające na korzyść usług PHV**, które zmierzały do wykazania, że owe usługi w rzeczywistości sprzyjają realizacji wspomnianych celów (a mianowicie: ograniczenie korzystania z samochodów prywatnych; przyczynienie się do osiągnięcia celu, jakim jest skuteczna i sprzyjająca włączeniu społecznemu mobilność, dzięki ich poziomowi cyfryzacji i elastyczności w świadczeniu usług, oraz świadczenie takich usług przy użyciu pojazdów wykorzystujących alternatywne źródła energii, do czego zachęca uregulowanie państwowe dotyczące usług PHV). To samo dotyczy argumentów, zgodnie z którymi **możliwe jest przyjęcie środków mniej restrykcyjnych w celu ograniczenia ewentualnego wpływu floty PHV na transport, ruch drogowy i przestrzeń publiczną na OMB** (to znaczy środków organizacji usług PHV, ograniczenie tych usług w określonych przedziałach czasowych czy też ograniczenia ruchu na niektórych obszarach), **jak również aby osiągnąć cel ochrony środowiska** (na przykład nakładając limity emisji dla pojazdów poruszających się po OMB).

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostaniemy w kontakcie!

